

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 1. decembra 2011*

V združenih zadevah C-446/09 in C-495/09,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES oziroma člena 267 PDEU, ki sta ju vložili Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgija) (C-446/09) in Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) (C-495/09) z odločbama z dne 4. in 26. novembra 2009, ki sta na Sodišče prispeli 17. novembra in 2. decembra 2009, v postopkih

Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09)

proti

Lucheng Meijing Industrial Company Ltd,

Far East Sourcing Ltd,

Röhlig Hong Kong Ltd,

* Jezika postopka: nizozemščina in angleščina.

Röhlig Belgium NV

in

Nokia Corporation (C-495/09)

proti

Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs,

ob udeležbi

International Trademark Association,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet, M. Ilešič (poročevalec),
E. Levits, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnav z dne 18. novembra 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Koninklijke Philips Electronics NV C. De Meyer in C. Gommers, odvetnika,
- za Far East Sourcing Ltd A. Kegels, odvetnik,
- za Nokia Corporation J. Turner, QC, po pooblastilu A. Rajendra, solicitor,
- za International Trademark Association N. Saunders, barrister, po pooblastilu M. Harrisa in A. Carboni, solicitors,
- za belgijsko vlado (C-446/09) M. Jacobs in J.-C. Halleux, zastopnika,
- za vlado Združenega kraljestva L. Seeboruth, zastopnik, skupaj s T. de la Marom, barrister,
- za češko vlado M. Smolek in K. Havlíčková, zastopnika,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago Uredbe Sveta (ES) št. 3295/94 z dne 22. decembra 1994 o določitvi ukrepov v zvezi z vnosom v Skupnost in izvozom ter ponovnim izvozom iz Skupnosti blaga, ki krši nekatere pravice intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 5, str. 318), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 241/1999 z dne 25. januarja 1999 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 9, str. 148), in Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 13, str. 469).

- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru sporov med, prvič, družbo Koninklijke Philips Electronics NV (v nadaljevanju: Philips) ter družbami Lucheng Meijing Industrial Company Ltd s sedežem v Wenzhouju (Kitajska) (v nadaljevanju: Lucheng), Far East Sourcing Ltd s sedežem v Hongkongu (Kitajska) (v nadaljevanju: Far East Sourcing), Röhlig Hong Kong Ltd in Röhlig Belgium NV (v nadaljevanju skupaj: Röhlig) glede vstopa blaga, s katerim so domnevno kršeni modeli in avtorske pravice družbe Philips, na carinsko ozemlje Evropske unije (C-446/09) ter med, drugič, družbo Nokia Corporation (v nadaljevanju: Nokia) in Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (carinski organi Združenega kraljestva, v nadaljevanju: Commissioners) glede vstopa blaga, s katerim je domnevno kršena znamka družbe Nokia (C-495/09), na navedeno ozemlje.

Pravni okvir

Carinski zakonik

- 3 Temeljna pravila Unije glede carin, določena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307), so bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) (UL L 145, str. 1).
- 4 Določbe Uredbe št. 450/2008 o podelitvi pooblastil za sprejetje ukrepov za izvajanje so začele veljati 24. junija 2008, druge določbe te uredbe pa morajo začeti veljati najprej 24. junija 2009 in najpozneje 24. junija 2013. Glede na čas dejanskega stanja sporov o glavni stvari za ta spora še veljajo pravila, določena z Uredbo št. 2913/92, kakor je bila spremenjena – v zvezi z zadevo C-446/09 – z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 10, str. 239) in – v zvezi z zadevo C-495/09 – z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005 (UL L 117, str. 13, v nadaljevanju: carinski zakonik).
- 5 Člen 4 carinskega zakonika določa:

„V tem zakoniku veljajo naslednje opredelitve:

[...]

(15) ‚Carinsko dovoljena raba ali uporaba blaga‘ pomeni:

- (a) vnos blaga v carinski postopek;
- (b) vnos blaga v prosto cono ali prosto skladišče;
- (c) ponovni izvoz blaga s carinskega območja Skupnosti;
- (d) uničenje blaga;
- (e) odstop blaga državni blagajni.

(16) ‚Carinski postopek‘ pomeni:

- (a) sprostitev v prosti promet;
- (b) tranzit;
- (c) carinsko skladiščenje;

(d) aktivno oplemenitenje;

(e) predelavo pod carinskim nadzorom;

(f) začasni uvoz;

(g) pasivno oplemenitenje;

(h) izvoz.

[...]

(20) ‚Prepustitev blaga‘ pomeni dejanje, s katerim carinski organi prepustijo blago za namene, ki jih določa carinski postopek, v katerega je blago dano.

[...]“

6 Člen 37 tega zakonika določa:

„1. Blago, ki je vneseno na carinsko območje Skupnosti, je od trenutka vnosa predmet carinskega nadzora. [...]

2. Blago ostane pod carinskim nadzorom tako dolgo, dokler se ne določi carinski status blaga [...], do trenutka zamenjave carinskega statusa ali vnosa v prosto cono ali prosto skladišče, oziroma do njegovega ponovnega izvoza ali uničenja [...]"

7 Členi od 48 do 50 carinskega zakonika določajo:

„Člen 48

Neskupnostno blago[,] predloženo carini, mora pridobiti eno od carinsko dovoljenih rab ali uporab, dopustnih za takšno blago.

Člen 49

1. Če je bila za blago vložena skupna deklaracija, morajo biti formalnosti za pridobitev ene od carinsko dovoljenih rab ali uporab izpolnjene v naslednjih rokih:

- (a) petinštirideset dni od dneva vložitve skupne deklaracije za blago, ki se prevažata po morju;
- (b) dvajset dni od dneva vložitve skupne deklaracije za blago, ki se prevažata drugače kot po morju;

[...]

Člen 50

Do pridobitve ene od carinsko dovoljenih rab ali uporab dobi blago, predloženo carini, takoj po predložitvi status blaga v začasni hrambi. [...]"

- 8 Člen 56, prvi stavek, carinskega zakonika določa:

„Če to zahtevajo okoliščine, lahko carinski organi blago, predloženo carini, uničijo.“

- 9 Člen 58 navedenega zakonika določa:

„1. Če ni določeno drugače, lahko blago [...] ob upoštevanju določenih pogojev kadarkoli pridobi kakršnokoli carinsko dovoljeno rabo ali uporabo.

2. Odstavek 1 ne ovira uporabe prepovedi ali omejitev, upravičenih iz razlogov javne morale, javnega reda, javne varnosti, varstva zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva narodnega bogastva umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti ali varstva industrijske in poslovne lastnine.“

- 10 V členu 59(1) tega zakonika je pojasnjeno, da je treba „[z]a vsako blago, ki naj bi bilo dano v carinski postopek, [...] vložiti deklaracijo za ta carinski postopek“.

11 Člen 75 carinskega zakonika določa:

„Vsi potrebni ukrepi, vključno z odvzemom in prodajo, se sprejmejo za ureditev položaja blaga:

(a) ki ga ni bilo mogoče prepustiti:

[...]

- ker niso bili predloženi dokumenti, od katerih je odvisen vnos blaga v zadevni carinski postopek, ali

[...]

- ker zanj veljajo ukrepi prepovedi ali omejitev;

[...]“

13 Člen 91(1) navedenega zakonika določa:

„Zunanji tranzitni postopek omogoča gibanje, od enega do drugega kraja na carinskem območju Skupnosti:

(a) neskupnostnega blaga, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih ali drugih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

[...]“

14 Člen 92 tega zakonika določa:

„1. Zunanji tranzitni postopek se konča in obveznosti imetnika so ustrezno izpolnjene, kadar je blago dano v postopek in namembni carinski urad izda zahtevane dokumente v skladu z določbami za ta postopek.

2. Carinski organi zaključijo postopek, če lahko na podlagi primerjave podatkov, s katerimi razpolaga urad za odpravo blaga, s podatki, ki jih ima na razpolago namembni urad, ugotovijo, da je bil postopek pravilno končan.“

15 Člen 98(1) carinskega zakonika določa:

„Postopek carinskega skladiščenja omogoča skladiščenje v carinskem skladišču za:

(a) neskupnostno blago, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

[...]“

Uredbi št. 3295/94 in št. 1383/2003

16 Uredba št. 3295/94 je bila z učinkom od 1. julija 2004 razveljavljena z Uredbo št. 1383/2003. Glede na čas dejanskega stanja se za spor o glavni stvari v zadevi C-446/09 še uporablja Uredba št. 3295/94, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 241/1999. Za spor o glavni stvari v zadevi C-495/09 pa se uporablja Uredba št. 1383/2003.

17 V drugi uvodni izjavi Uredbe št. 3295/94 je bilo navedeno:

„ker trženje ponarejenega in piratskega blaga povzroča znatno škodo proizvajalcem in prodajalcem, ki se ravna po zakonu, ter imetnikom avtorske ali sorodnih pravic, ter zavaja potrošnike; ker je treba kar najbolj preprečiti, da bi takšno blago prišlo v promet, in sprejeti ukrepe, ki bi se učinkovito spopadli s to nezakonito dejavnostjo, ne da bi ovirali svobodo zakonitega trgovanja; [...]“

18 V uvodnih izjavah 2 in 3 Uredbe št. 1383/2003 je navedeno:

„(2) Trženje [...] blaga, ki krši pravice intelektualne lastnine, povzroča znatno škodo [...] imetnikom pravic, ter zavaja in v nekaterih primerih ogroža zdravje in varnost potrošnikov. Kolikor mogoče si je treba prizadevati, da tako blago ne bi doseglo tržišča, ter sprejeti ukrepe, [...] ne da bi pri tem ovirali svobodo zakonite trgovine. [...]

(3) Kadar ponarejeno blago, piratsko blago in nasploh blago, ki krši kako pravico intelektualne lastnine, izvira ali prihaja iz tretjih držav, je treba prepovedati njegov vnos na carinsko območje Skupnosti, kar vključuje pretovarjanje, sprostitev v prosti promet v Skupnosti, uvedbo odložnega postopka in vnos v prosto cono ali skladišče, ter vzpostaviti postopek, po katerem bodo carinski organi lahko čimbolj učinkovito uveljavili to prepoved.“

19 Člen 1 Uredbe št. 1383/2003 določa:

„1. Ta uredba določa pogoje, pod katerimi lahko carinski organi ukrepajo, kadar glede blaga v naslednjih situacijah obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine:

(a) kadar je sproščeno v prosti promet, izvoz ali ponovni izvoz [...]

(b) kadar je najdeno med pregledi blaga, ki je v skladu s členoma 37 in 183 [carinskega zakonika] vneseno na carinsko območje Skupnosti ali ga zapušča, ki je v skladu s členom 84(1)(a) navedene[ga zakonika] v odložnem postopku, [...] v postopku ponovnega izvoza po uradnem obvestilu ali [...] v prosti coni ali prostem skladišču.

2. Ta uredba določa tudi ukrepe, ki jih morajo pristojni organi sprejeti, kadar je ugotovljeno, da blago iz odstavka 1 krši pravice intelektualne lastnine.“

²⁰ Besedilo člena 1(1) Uredbe št. 3295/94 v različici na podlagi Uredbe št. 241/1999 (v nadaljevanju: Uredba št. 3295/94), ki se uporablja za spor o glavni stvari v zadevi C-446/09, je bilo podobno besedilu člena 1(1) Uredbe št. 1383/2003.

²¹ V skladu s členom 2(1) Uredbe št. 1383/2003 „blago, ki krši pravico intelektualne lastnine“, pomeni:

„(a) ‚ponarejeno blago‘, in sicer:

(i) blago, [...] ki brez dovoljenja nosi [...] znamko, ki je bodisi enaka [...] znamki, veljavno registrirani glede istovrstnega blaga, bodisi je v njenih bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati od take [...] znamke, in ki s tem krši pravice imetnika blagovne znamke po pravu Skupnosti, določene z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o blagovni znamki Skupnosti [(UL, poseb-

na izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146)], ali po pravu države članice, v kateri je bila vložena zahteva za ukrepanje carinskih organov;

[...]

- (b) ‚piratsko blago‘, torej blago, ki je kopija ali ga utelešajo kopije, izdelane brez soglasja bodisi imetnika avtorske ali sorodne pravice ali nosilca pravice iz modela, [...] kadar izdelava teh kopij pomeni kršitev omenjene pravice po Uredbi Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142)] ali po pravu države članice, v kateri je vložena zahteva za carinsko ukrepanje;

- (c) blago, ki v državi članici, v kateri je bila vložena zahteva za carinsko ukrepanje, krši:
 - (i) patent po pravu te države članice;

 - (ii) dodatni varstveni certifikat [...]

 - (iii) nacionalno žlahtniteljsko pravico [...]

(iv) označbe porekla ali geografske označbe [...]

(v) geografska poimenovanja [...]"

22 Besedilo člena 1(2) Uredbe št. 3295/94 je bilo podobno besedilu člena 2(1) Uredbe št. 1383/2003.

23 Člen 5(1) Uredbe št. 1383/2003 določa:

„Imetnik pravice lahko v vsaki državi članici v pisni obliki zaprosi pristojni carinski oddelek za ukrepanje carinskih organov, če je blago najdeno v eni od situacij iz člena 1(1) (zahteva za ukrepanje).“

24 Člen 4(1) te uredbe določa:

„Kadar imajo carinski organi pred tem, ko je bila zahteva vložena s strani imetnika pravice ali odobrena, pri ukrepanju v eni od situacij iz člena 1(1) dovolj razlogov za sum, da blago krši pravico intelektualne lastnine, lahko prekinejo sprostitev blaga ali ga zadržijo [...], zato da lahko imetnik pravice vloži zahtevo za ukrepanje v skladu s členom 5.“

25 Člena 3(1) in 4 Uredbe št. 3295/94 imata podobno vsebino kot člena 5(1) in 4(1) Uredbe št. 1383/2003.

26 Člena 9 in 10 Uredbe št. 1383/2003, ki spadata v poglavje III te uredbe, naslovljeno „Pogoji za ukrepanje carinskih organov in organa, pristojnega za odločanje o primeru“, določata:

„Člen 9

1. Če carinski urad, ki mu je bila [...] poslana odločba, s katero se ugotovi zahtevi vlagatelja, po potrebi po posvetovanju z vlagateljem, ugotovi, da glede blaga v eni od situacij iz člena 1(1) obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine, ki jo ureja ta uredba, prekine sproščanje blaga ali ga zadrži.

[...]

3. Z namenom ugotoviti, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena [...] carinski urad ali oddelek, ki je obdelal zahtevo, obvesti imetnika pravice na njegovo zahtevo in če je znan, o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja, deklaranta ali imetnika blaga [...].

[...]

Člen 10

Trenutno veljavna zakonodaja v državi članici, na katere ozemlju se nahaja blago v enem izmed položajev iz člena 1(1), se uporablja pri odločanju o tem, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine po nacionalnem pravu.

[...]“

27 Člen 6 Uredbe št. 3295/94 je določal podobno:

„1. Kadar je carinski urad, ki mu je bila posredovana odločba o ugoditvi zahtevi imetnika pravice [...], po posvetovanju z vložnikom, kadar je to potrebno, prepričan, da blago v enem od položajev iz člena 1(1)(a) ustreza opisu blaga iz člena 1(2)(a), prekine sproščanje blaga ali ga zadrži.

[...] carinski urad ali služba, ki se je ukvarjala z zahtevo, imetnika pravice na njegovo zahtevo obvesti o imenu in naslovu deklaranta ter prejemnika, če je ta znan, s čimer imetniku pravice omogoči, da zahteva od pristojnih organov meritorno odločitev. [...]

[...]

2. Trenutno veljavna zakonodaja v državi članici, na katere ozemlju se nahaja blago v enem od položajev iz člena 1(1)(a), se uporablja za:

- (a) predložitev zadeve organu, pristojnemu za sprejem meritornih odločitev, in za takojšnje uradno obvestilo carinske službe ali urada iz odstavka 1 o tej predložitvi [...]

- (b) sprejem odločbe tega organa. Če pravila Skupnosti glede tega ne obstajajo, so kriteriji, ki se uporabljajo za to odločbo, isti kot pri odločanju o tem, ali blago, proizvedeno v zadevni državi članici, krši pravice imetnika. [...]"

28 Člen 16 Uredbe št. 1383/2003 določa:

„Blago, glede katerega je po zaključku postopka, predvidenega v členu 9, ugotovljeno, da krši pravico intelektualne lastnine, ne sme biti:

- vneseno v carinsko območje Skupnosti,

- sproščeno v prosti promet,

- izneseno iz carinskega območja Skupnosti,

Mednarodna ureditev

- ³¹ Člen 69 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljevanju: Sporazum TRIPS), ki je priloga 1C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), ki je bil podpisan v Marakešu 15. aprila 1994 in potrjen s Sklepom Sveta z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (94/800/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80), določa:

„Članice se sporazumejo o medsebojnem sodelovanju z namenom odpravljanja kršitev pravic intelektualne lastnine v mednarodni trgovini. V ta namen ustanovijo in sporočijo informacijske centre v njihovih državnih upravah in so pripravljene izmenjati informacije o trgovini z blagom, s katerim se kršijo pravice intelektualne lastnine. Še posebej pospešujejo izmenjavo informacij in sodelovanje med carinskimi organi glede trgovine z blagom s ponarejenimi znamkami in piratskim avtorskim blagom.“

Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje*Zadeva C-446/09*

- ³² Belgijski carinski organi so 7. novembra 2002 v pristanišču v Antwerpnu (Belgija) opravili pregled pošiljke električnih brivnikov s poreklom iz Kitajske, ki so bili podobni modelom brivnikov, ki jih je razvila družba Philips. Ker so bili ti modeli zaščiteni na

podlagi registracij, s katerimi je družbi Philips v več državah, tudi v Kraljevini Belgiji, priznana izključna pravica, so ti organi sumili, da gre pri pregledanih proizvodih za piratsko blago. Sprostitev blaga so zato prekinili v smislu člena 4 Uredbe št. 3295/94.

- 33 Družba Philips je 12. novembra 2002 v skladu s členom 3 te uredbe vložila zahtevo za ukrepanje.
- 34 Belgijski carinski organi so na podlagi te zahteve, ki so jo prejeli 13. novembra 2002, družbi Philips sporočili nekatere informacije, skupaj s fotografijo navedenih brivnikov in identiteto podjetij, ki so vpletena v njihovo proizvodnjo in trženje, to so družbe Lucheng, proizvajalec, Far East Sourcing, prevoznik, in Röhlig, pošiljatelj.
- 35 Navedeni organi so 9. decembra 2002 blago zadržali v smislu člena 6(1) Uredbe št. 3295/94.
- 36 Družba Philips je 11. decembra 2002 pri Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (sodišče prve stopnje v Antwerpnu) proti družbam Lucheng, Far East Sourcing in Röhlig vložila tožbo, s katero je predlagala, naj se med drugim razsodi, da so ta podjetja kršila izključno pravico iz modelov brivnikov družbe Philips in nekatere avtorske pravice te družbe. Družba Philips med drugim predlaga, naj se navedenim družbam naloži plačilo odškodnine in naj se zadržano blago uniči.

- 37 Pred Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen je bilo ugotovljeno, da je bila za navedeno blago najprej vložena vstopna skupna deklaracija, na podlagi katere je to dobilo status blaga v začasni hrambi, 29. januarja 2003 pa je družba Röhlig zanj vložila carinsko deklaracijo, s katero je, ker ni bilo gotovosti glede rabe ali uporabe tega blaga, predlagala, naj se to da v postopek carinskega skladiščenja.
- 38 Družba Philips pred navedenim sodiščem trdi, da je treba za ugotovitev kršitve uveljavljanih pravic intelektualne lastnine izhajati iz fikcije, v skladu s katero se šteje, da je bilo blago, kakršno je zadevno, ki je predmet carinskega skladiščenja na ozemlju Kraljevine Belgije in so ga tam zadržali belgijski carinski organi, proizvedeno v tej državi članici. Družba Philips se v utemeljitev te trditve sklicuje na člen 6(2)(b) Uredbe št. 3295/94.
- 39 Toda družba Far East Sourcing, edina tožena stranka, ki se je udeležila obravnave na Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, pred tem sodiščem trdi, da tega blaga ni mogoče zadržati in ga tako šteti za blago, s katerim je kršena pravica intelektualne lastnine, če ni nikakršnega dokaza, da se bo prodajalo v Uniji.
- 40 V teh okoliščinah je Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je člen 6(2)(b) [Uredbe št. 3295/94] določba poenotenega prava Skupnosti, ki je za sodišče države članice, na katero se je [...] obrnil imetnik pravice, zavezujoča, in ali pomeni, da sodišče pri presojanju ne sme upoštevati, da je blago v začasni hrambi ali

v tranzitnem postopku, ampak mora izhajati iz fikcije, da je bilo blago proizvedeno v tej državi članici, in nato ob uporabi prava te države članice ugotoviti, ali to blago krši zadevno pravico intelektualne lastnine?“

Zadeva C-495/09

- ⁴¹ Commissioners so julija 2008 na letališču London Heathrow (Združeno kraljestvo) opravili pregled pošiljke mobilnih telefonov in dodatkov zanje s poreklom iz Hongkonga (Kitajska), namenjene v Kolumbijo. To blago je bilo označeno z znakom, enakim znamki Skupnosti, katere imetnica je družba Nokia.
- ⁴² Ker so Commissioners sumili, da gre za ponaredke proizvodov, so 30. julija 2008 poslali vzorce družbi Nokia. Družba Nokia je po pregledu teh vzorcev obvestila Commissioners, da gre dejansko za ponaredke, in jih vprašala, ali nameravajo to pošiljko v skladu z Uredbo št. 1383/2003 zaseči.
- ⁴³ Commissioners so 6. avgusta 2008 družbi Nokia odgovorili, da glede na to, da je pošiljka namenjena v Kolumbijo in da ni dokazov, da bi bila preusmerjena na trg Unije, ni mogoče ugotoviti, da gre za „ponarejeno blago“ v smislu člena 2(1)(a)(i) Uredbe št. 1383/2003. Pošiljke torej po njihovem mnenju ni bilo mogoče zadržati.

- 44 Družba Nokia je 20. avgusta 2008 vložila zahtevo – v smislu člena 9(3) Uredbe št. 1383/2003 – za pridobitev imen in naslovov pošiljatelja in prejemnika ter vseh dokumentov v zvezi z zadevnim blagom. Commissioners so sporočili informacije, ki so jih imeli, toda družba Nokia po njihovi proučitvi ni mogla identificirati niti pošiljatelja niti prejemnika tega blaga, zato je menila, da sta oba poskrbela za prikritje svoje identitete.
- 45 Družba Nokia je 24. septembra 2008 Commissioners poslala uradni opomin, s katerim jih je obvestila, da namerava vložiti tožbo zoper njihovo odločbo o tem, da ne bodo zasegli navedene pošiljke. Ti so 10. oktobra 2008 odgovorili, da blaga, za katero obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine, v skladu z njihovo prakso, razvidno iz sodbe Sodišča z dne 9. novembra 2006 v zadevi Montex Holdings (C-281/05, ZOdl., str. I-10881), ni treba zadržati v primeru, kakršen je obravnavani, če ni dokazano, da bo zadevno blago verjetno preusmerjeno na trg Unije.
- 46 Družba Nokia je 31. oktobra 2008 pri High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, proti Commissioners vložila tožbo, ki jo je to zavrnilo s sodbo z dne 29. julija 2009. Družba Nokia je zoper to sodbo vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču.
- 47 To sodišče ugotavlja, prvič, da so navedeni telefoni ponaredke proizvodov, zaščiteneh z znamko družbe Nokia, in drugič, da ni nobenega indicija, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da se bo to blago prodajalo v Uniji. Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) je ob upoštevanju tožbe, ki jo je družba Philips v podobnih okoliščinah vložila pri Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, in glede na razhajanja

v razlagi v sodni praksi držav članic prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali lahko neskupnostno blago, ki je označeno z znamko Skupnosti in je predmet carinskega nadzora v državi članici ter je v tranzitu iz države nečlanice v drugo državo nečlanico, pomeni ‚ponarejeno blago‘ v smislu člena 2(1)(a) Uredbe št. 1383/2003, če ni nobenih dokazov, da bo to blago dano v promet v Evropski skupnosti, bodisi v skladu s carinskim postopkom bodisi z nedovoljeno preusmeritvijo?“

- ⁴⁸ S sklepom predsednika prvega senata Sodišča z dne 11. januarja 2011 sta bili zadevi C-446/09 in C-495/09 za namene sklepnih predlogov in sodbe združeni.

Vprašnji za predhodno odločanje

- ⁴⁹ Predložitveni sodišči z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašujeta, ali je mogoče blago s poreklom iz tretje države, pri katerem gre za ponaredek proizvoda, ki je v Uniji zaščiten s pravico iz znamke, ali za kopijo proizvoda, ki je v Uniji zaščiten z avtorsko ali sorodno pravico oziroma z modelom, opredeliti kot „ponarejeno blago“ ali „piratsko blago“ v smislu Uredbe št. 1383/2003 in – pred začetkom njene veljavnosti – v smislu Uredbe št. 3295/94 zgolj zato, ker je bilo vneseno na carinsko ozemlje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet.

- 50 Pojma „ponarejeno blago“ in „piratsko blago“ iz člena 1(2) Uredbe št. 3295/94 in člena 2(1) Uredbe št. 1383/2003 se v skladu s svojo opredelitvijo nanašata na kršitve znamke, avtorske ali sorodne pravice oziroma modela, ki se uporablja na podlagi ureditve Unije ali na podlagi notranjega prava države članice, v kateri je vložena zahteva za ukrepanje carinskih organov. Iz tega je razvidno, da gre zgolj za kršitve pravic intelektualne lastnine, ki so določene s pravom Unije in z nacionalnim pravom držav članic.
- 51 V zadevah v glavni stvari ni sporno, da bi bilo mogoče brivnike, ki so bili zadržani v pristanišču v Antwerpnu, po potrebi opredeliti kot „piratsko blago“ v smislu Uredbe št. 3295/94, če bi se prodajali v Belgiji ali v eni od drugih držav članic, v kateri je družba Philips imetnica avtorskih pravic in je upravičena do varstva modelov, na katero se sklicuje, niti ni sporno, da bi bila z mobilnimi telefoni, ki so bili predmet pregleda na letališču London Heathrow, kršena znamka Skupnosti, na katero se sklicuje družba Nokia, in bi torej pomenili „ponarejeno blago“ v smislu Uredbe št. 1383/2003, če bi se prodajali v Uniji. Toda stranke postopkov v glavni stvari ter države članice, ki so Sodišču predložile stališča, in Evropska komisija ne soglašajo glede vprašanja, ali so lahko z navedenim blagom kršene navedene pravice intelektualne lastnine zgolj zaradi okoliščine, da je bila za to blago na carinskem ozemlju Unije vložena deklaracija, s katero je bil predlagan eden od odložnih postopkov, navedenih v členu 84 carinskega zakonika, in sicer je bil ta postopek v zadevi C-446/09 carinsko skladiščenje, v zadevi C-495/09 pa zunanji tranzit.
- 52 Družbi Philips in Nokia, belgijska, francoska, italijanska, poljska, portugalska in finska vlada ter International Trademark Association se sklicujejo med drugim na nevarnost goljufive preusmeritve blaga, ki je bilo deklarirano in dano v odložni postopek, k potrošnikom v Uniji in na tveganje za zdravje in varnost, ki ga pogosto predstavljajo ponaredki in kopije proizvodov, ter trdijo, da je treba ponaredke in kopije proizvodov, ki so bili odkriti v fazi skladiščenja ali tranzita v državi članici, zadržati in jih po potrebi odstraniti s trga, ne da bi bilo treba imeti dokaze, iz katerih je mogoče sklepati

ali je razvidno, da se to blago v Uniji prodaja ali se bo prodajalo. Ker je take dokaze praviloma težko zbrati, bi bil s potrebo po njihovi predložitvi uredbama št. 3295/94 in št. 1383/2003 odvzet polni učinek.

- 53 Družba Philips in belgijska vlada predlagata, da se za učinkovito izvajanje uredb št. 3295/94 in št. 1383/2003 prizna fikcija, v skladu s katero bi se štelo, da je bilo blago, ki je deklarirano za skladiščenje ali tranzit in glede katerega je vložena zahteva za ukrepanje v smislu teh uredb, proizvedeno v državi članici, v kateri je ta zahteva vložena, čeprav ni sporno, da je bilo proizvedeno v tretji državi (fikcija proizvodnje).
- 54 Čeprav družba Far East Sourcing, vlada Združenega kraljestva, češka vlada in Komisija priznavajo težave, ki so povezane z mednarodnim prometom ponaredkov in kopij, menijo, da blaga ni mogoče opredeliti kot „ponarejeno blago“ ali „piratsko blago“ v smislu navedenih uredb, če ni nobenega indica, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da se bodo zadevni proizvodi prodajali v Uniji. Z nasprotno razlago naj bi se neupravičeno razširil ozemeljski obseg pravic intelektualne lastnine, priznanih s pravom Unije in nacionalnim pravom držav članic, kar bi v številnih primerih oviralo zakonite mednarodne trgovinske transakcije s proizvodi v tranzitu skozi Unijo.

Začasno zadržanje blaga, ki je bilo dano v odložni carinski postopek

- 55 Za postopka tranzita in carinskega skladiščenja je značilen, kot je razvidno iz členov 91, 92 in 98 carinskega zakonika, pretok blaga med carinskimi uradi oziroma

njegova hramba v skladišču pod carinskim nadzorom. Nikakor ni mogoče šteti, da gre pri teh postopkih za prodajo blaga v Uniji (glede postopkov tranzita v Skupnosti glej sodbo z dne 23. oktobra 2003 v zadevi Rioglass in Transremar, C-115/02, Recueil, str. I-12705, točka 27, in zgoraj navedeno sodbo Montex Holdings, točka 19).

- 56 Na podlagi te okoliščine je Sodišče večkrat sklepalo, da z blagom, ki je bilo dano v odložni carinski postopek, zgolj zaradi tega vnosa ne morejo biti kršene pravice intelektualne lastnine, ki veljajo v Uniji (glej glede pravic iz modelov zlasti sodbo z dne 26. septembra 2000 v zadevi Komisija proti Franciji, C-23/99, Recueil, str. I-7653, točki 42 in 43, glede pravic iz znamk pa zgoraj navedeno sodbo Rioglass in Transremar, točka 27; sodbo z dne 18. oktobra 2005 v zadevi Class International, C-405/03, ZOdl., str. I-8735, točka 47, in zgoraj navedeno sodbo Montex Holdings, točka 21).
- 57 Kršitev navedenih pravic pa je lahko podana, kadar je blago iz tretjih držav, medtem ko je dano v odložni postopek na carinskem ozemlju Unije ali celo pred svojim prispejtem na to ozemlje, predmet posla, usmerjenega k potrošnikom v Uniji, kot je prodaja, ponudba za prodajo ali oglaševanje (glej zgoraj navedeno sodbo Class International, točka 61, in sodbo z dne 12. julija 2011 v zadevi L'Oréal in drugi, C-324/09, ZOdl., str. I-6011, točka 67).
- 58 Glede na nevarnost goljufive preusmeritve blaga, ki je na carinskem ozemlju Unije ali v tranzitu čez to ozemlje, k potrošnikom v Uniji, ki jo je Sodišče že ugotovilo (sodba z dne 6. aprila 2000 v zadevi Polo proti Lauren, C-383/98, Recueil, str. I-2519, točka 34), je treba poudariti, da lahko poleg obstoja posla, ki je že usmerjen k tem potrošnikom, tudi druge okoliščine povzročijo, da carinski organi držav članic začasno zadržijo blago, pri katerem gre za ponaredke in kopije ter je deklarirano in dano v odložni postopek.

- 59 Kot so poudarile francoska, italijanska in poljska vlada, se za vnos blaga s poreklom iz tretjih držav v odložni postopek pogosto zaprosi v okoliščinah, v katerih namembnost blaga bodisi ni znana bodisi je deklarirana tako, da ni zanesljiva. Tega, da carinski organi zadržijo blago, ki so ga prepoznali kot ponaredke ali kopije, glede na prikritost dejavnosti trgovcev z blagom, pri katerem gre za ponaredke in kopije, tudi ni mogoče – ne da bi se oslabil polni učinek uredb št. 3295/94 in št. 1383/2003 – pogojiti z dokazom, da se je to blago že prodajalo potrošnikom v Uniji ali da je bilo predmet ponudbe za prodajo ali oglaševanja, usmerjenega k tem potrošnikom.
- 60 Nasprotno, carinski organ, ki je ugotovil, da je v postopek skladiščenja ali tranzita dano blago, pri katerem gre za ponaredek ali kopijo proizvoda, ki je v Uniji zaščiten s pravico intelektualne lastnine, lahko veljavno ukrepa, če razpolaga z indici, da bo eden ali več subjektov, vpletenih v proizvodnjo, pošiljanje ali distribucijo blaga, čeprav še ni začel usmerjati tega blaga k potrošnikom v Uniji, vsak čas to storil ali pa prikriva svoje poslovne namene.
- 61 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah 96, 97, 110 in 111 sklepnih predlogov, glede indicev, s katerimi mora navedeni organ razpolagati, da bi prekinil sprostitvev blaga ali ga zadržal v smislu člena 6(1) Uredbe št. 3295/94 in člena 9(1) Uredbe št. 1383/2003, zadostuje, da obstajajo razlogi za sum. Taki razlogi so lahko med drugim to, da namembnost blaga ni bila deklarirana, medtem ko se za predlagani odložni postopek zahteva taka deklaracija, neobstoj natančnih in zanesljivih informacij o identiteti in naslovu proizvajalca ali pošiljatelja blaga, nesodelovanje s carinskimi organi ali pa odkritje dokumentov ali korespondence o zadevnem blagu, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da je mogoča preusmeritev tega blaga k potrošnikom v Uniji.

- 62 Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 106 sklepnih predlogov, mora tak sum vsekakor izvirati iz okoliščin obravnavanega primera. Če bi sum lahko temeljil zgolj na abstraktnem pomisleku, da goljufive preusmeritve k potrošnikom v Uniji hipotetično ni mogoče izključiti, bi bilo mogoče katerokoli blago v postopku zunanjega tranzita ali carinskega skladiščenja brez najmanjšega konkretnega indica o nepravilnostih zadržati. V takem položaju bi utegnilo ukrepanje carinskih organov držav članic postati negotovo in pretirano.
- 63 Glede tega je treba ugotoviti, da je mogoče, da je blago iz tretjih držav, pri katerem gre za ponaredke in kopije ter se prevaža v drugo tretjo državo, skladno s predpisi glede intelektualne lastnine, ki veljajo v obeh državah. Glede na glavni cilj skupne trgovinske politike iz člena 131 ES in člena 206 PDEU, ki se nanaša na razvoj svetovne trgovine s postopnim odpravljanjem omejitev v mednarodni trgovini, je bistveno, da to blago lahko prehaja iz ene tretje države v drugo skozi Unijo, ne da bi carinski organi držav članic ta tranzit ovirali, niti z začasnim zadržanjem. Toda taka ovira naj bi nastala ravno, če bi se uredbi št. 3295/94 in št. 1383/2003 razlagali tako, da je blago v tranzitu mogoče zadržati na podlagi najmanjšega indica, da bi bilo lahko preusmerjeno k potrošnikom v Uniji.
- 64 To je potrjeno tudi v drugi uvodni izjavi in uvodni izjavi 2 navedenih uredb, v katerih je navedeno, da je cilj zakonodajalca Unije zgolj preprečevanje „dajanja v promet“ blaga, s katerim se kršijo pravice intelektualne lastnine, in sprejetje ukrepov za to, „ne da bi se pri tem ovirala svoboda zakonite trgovine“.
- 65 Nazadnje je treba glede blaga, glede katerega ni nobenega indica v smislu točke 61 te sodbe, obstaja pa sum kršitve pravice intelektualne lastnine v tretji državi, v katero je blago domnevno namenjeno, poudariti, da smejo carinski organi držav članic,

v katerih je to blago v zunanjem tranzitu, v skladu s členom 69 Sporazuma TRIPS sodelovati s carinskimi organi navedene tretje države, da bi se blago po potrebi odstranilo iz mednarodne trgovine.

- ⁶⁶ Glede na zgoraj navedena pojasnila bo moralo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) pri presoji, ali je zavrnitev zahteve za ukrepanje družbe Nokia s strani Commissioners skladna s členom 9(1) Uredbe št. 1383/2003, proučiti, ali so ti razpolagali z indici, ki bi lahko zbujali sum v smislu te določbe, na podlagi katerega bi se moralo v skladu s to uredbo prekiniti sproščanje blaga ali blago zadržati, da bi se imobiliziralo do sprejetja odločitve organa, pristojnega za meritorno odločanje. Elementi dejanskega stanja iz predložitvene odločbe, na katere se sklicuje družba Nokia in so med drugim povezani s tem, da ni bilo mogoče identificirati pošiljatelja zadevnega blaga, bi bili v zvezi s tem upoštevni, če bi se izkazali za točne.

Meritorna odločitev po začasnem zadržanju blaga, ki je bilo dano v odložni carinski postopek

- ⁶⁷ Drugače kot Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), ki odloča o sporu med družbo Nokia in Commissioners glede njihove zavrnitve zadržanja blaga, bo moralo Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen v postopku, ki ga je začela družba Philips, v skladu s členom 6(2)(b) Uredbe št. 3295/94, ki je postal člen 10, prvi odstavek, Uredbe št. 1383/2003, ugotoviti, ali so z blagom, ki so ga carinski organi na podlagi navedenega člena 6(1) že zadržali, dejansko kršene zatrjevane pravice intelektualne lastnine.

- 68 Drugače kot odločbo carinskega organa o začasnem zadržanju blaga z uporabo zadržanja iz člena 6(1) Uredbe št. 3295/94 in člena 9(1) Uredbe št. 1383/2003, pa meritorne odločitve v smislu člena 6(2)(b) Uredbe št. 3295/94 in člena 10, prvi odstavek, Uredbe št. 1383/2003 ni mogoče sprejeti na podlagi suma, temveč mora temeljiti na preizkusu, ali obstaja dokaz kršitve zatrjevane pravice.
- 69 Glede tega je treba ugotoviti, da če sodni ali drug organ, pristojen za meritorno odločanje, ugotovi kršitev zatrjevane pravice intelektualne lastnine, sta uničenje ali odstop zadevnega blaga edini mogoči carinsko dovoljeni rabi ali uporabi tega blaga. To je razvidno iz člena 2 Uredbe št. 3295/94 in člena 16 Uredbe št. 1383/2003 v povezavi s členom 4 carinskega zakonika, člen 11 oziroma člen 18 teh uredb pa pojasnjujeta tudi, da morajo biti za kršitve, ugotovljene na podlagi teh uredb, predvidene učinkovite in odvračilne sankcije. Očitno je, da zadevnim subjektom ni mogoče tako odvzeti posesti in jih sankcionirati zgolj na podlagi nevarnosti goljufije ali na podlagi fikcije, kakršno predlagata družba Philips in belgijska vlada.
- 70 Kot pravilno trdijo vlada Združenega kraljestva, češka vlada in Komisija, zato organ, pristojen za meritorno odločanje, blaga, za katero carinski organ sumi, da krši pravico intelektualne lastnine, ki se uporablja v Uniji, vendar zanj po meritornem preizkusu ni dokazano, da je namenjeno prodaji v Uniji, ne more opredeliti kot „ponarejeno blago“ in „piratsko blago“ ali, splošneje, „blago, ki krši kako pravico intelektualne lastnine“.
- 71 Glede dokazov, s katerimi mora razpolagati organ, pristojen za meritorno odločanje, za ugotovitev, da bi utegnila biti z blagom, pri katerem gre za ponaredek in kopije ter je bilo vneseno na carinsko ozemlje Unije, ne da bi bilo dano v prosti promet, kršena

pravica intelektualne lastnine, ki se uporablja v Uniji, je treba poudariti, da so taki dokazi lahko med drugim obstoj prodaje blaga stranki v Uniji, obstoj ponudbe za prodajo ali oglaševanja, ki je naslovljeno na potrošnike v Uniji, ali celo obstoj dokumentov ali korespondence, iz katere je razvidno, da se namerava to blago preusmeriti k potrošnikom v Uniji.

- ⁷² Razlaga iz prejšnje točke glede dokaznega bremena pred organom, pristojnim za meritorno odločanje, ni omajana s stališči, ki so jih Sodišču predložile nekatere stranke v postopkih v glavni stvari in nekatere vlade ter v skladu s katerimi je z vsako opustitvijo – zaradi te zahteve v zvezi z dokaznim bremenom – uničenja blaga, pri katerem gre za ponaredke in kopije ter je bilo odkrito na carinskem ozemlju Unije, oslabljen polni učinek uredb št. 3295/94 in št. 1383/2003 ter poleg tega ni upoštevano to, da v številnih trgovskih dejavnostih, skupaj s tistimi, ki se nanašajo na električne naprave, tako blago predstavlja tveganje za zdravje in varnost potrošnikov.
- ⁷³ Prvič, glede polnega učinka navedenih uredb je treba ugotoviti, da učinkovitosti boja proti nezakonitim transakcijam ne zmanjšuje to, da mora carinski organ, ki je blago zadržal, ta ukrep končati vsakič, ko organ, pristojen za meritorno odločanje, ugotovi, da ni ustrezno dokazano, da je blago namenjeno prodaji v Uniji.
- ⁷⁴ Glede tega je treba poudariti, da konec zadržanja blaga, ki je bilo zadržano na podlagi uredb št. 3295/94 in št. 1383/2003, nikakor ne pomeni, da to blago ne bo več predmet carinskega nadzora. Iz člena 37 carinskega zakonika in določb za njegovo izvajanje je namreč razvidno, da morajo carinski organi držav članic vsako fazo odložnega

postopka, kakršna je tista v zvezi z zunanjim tranzitom, strogo nadzorovati in dokumentirati in da lahko vsako občutno odstopanje od podatkov, navedenih na carinski deklaraciji, povzroči ukrepanje navedenih organov glede blaga.

- 75 Boja proti nezakonitim transakcijam ne ovira niti okoliščina, ki jo je Sodišče že ugotovilo, da se imetnik pravice intelektualne lastnine ne more obrniti na organ, pristojen za meritorno odločanje, če so subjekti, ki so odgovorni za to, da je zadevno blago na carinskem ozemlju Unije, prikriji svojo identiteto (sodba z dne 14. oktobra 1999 v zadevi Adidas, C-223/98, Recueil, str. I-7081, točka 27). V zvezi s tem je treba opozoriti, da carinsko pravo Unije uvaja načelo, da je za vsako blago, ki naj bi bilo dano v carinski postopek, treba vložiti deklaracijo (sodba z dne 15. septembra 2011 v zadevi DP grup, C-138/10, ZOdl., str. I-8369, točka 33). Kot je razvidno iz člena 59 carinskega zakonika in določb za njegovo izvajanje, na podlagi deklaracije, ki je ni mogoče identificirati, ker je prikrito ime ali naslov deklaranta ali drugih pomembnih subjektov, ni mogoče veljavno dovoliti sprostitev blaga za namen, določen s predlaganim carinskim postopkom. Če dlje časa niso podane zanesljive informacije o identiteti ali naslovu odgovornih subjektov, je lahko blago v skladu s členom 75 tega zakonika odvzeto.
- 76 Drugič, glede tveganj za zdravje in varstvo potrošnikov, ki jih lahko včasih predstavlja blago, pri katerem gre za ponaredke in kopije, je iz spisa in uvodne izjave 2 Uredbe št. 1383/2003 razvidno, da so ta tveganja obširno dokumentirana in da zakonodajalec Unije priznava njihov obstoj. Kot sta poudarili zlasti družba Nokia in portugalska vlada, lahko preudarki glede varnosti utemeljujejo takojšen zaseg blaga, pri katerem so bila taka tveganja ugotovljena, in to ne glede na carinski postopek, v katerega je to blago dano. V takih okoliščinah namreč ni upoštevno, ali subjekti, odgovorni za proizvodnjo in distribucijo tega blaga, to blago usmerjajo k potrošnikom v Uniji ali v tretjih državah.

77 Vendar je treba ugotoviti, da se uredbi št. 3295/94 in št. 1383/2003, za razlago katerih prosita predložitveni sodišči, ne nanašata zgolj na boj proti vnosu blaga, s katerim se kršijo pravice intelektualne lastnine, v Unijo. V interesu pravilnega upravljanja tveganj za zdravje in varnost potrošnikov je treba pojasniti, da je treba pooblastila in obveznosti carinskih organov držav članic v zvezi z blagom, ki predstavlja taka tveganja, presoјati na podlagi drugih določb prava Unije, kakršne so členi 56, 58 in 75 carinskega zakonika.

78 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na predloženi vprašanji odgovoriti, da je treba uredbi št. 3295/94 in št. 1383/2003 razlagati tako:

- blaga s poreklom iz tretje države, pri katerem gre za ponaredek proizvoda, ki je v Uniji zaščiten s pravico iz znamke, ali kopijo proizvoda, ki je v Uniji zaščiten z avtorsko ali sorodno pravico ali z modelom, ni mogoče opredeliti kot „ponarejeno blago“ ali „piratsko blago“ v smislu navedenih uredb zgolj zato, ker je bilo vneseno na ozemlje Unije v odložnem postopku;

- s tem blagom je lahko, nasprotno, navedena pravica kršena in ga je torej mogoče opredeliti kot „ponarejeno blago“ ali „piratsko blago“, če je dokazano, da je namenjeno prodaji v Uniji, tak dokaz pa je predložen med drugim, kadar se izkaže, da je bilo to blago predmet prodaje stranki v Uniji, ali ponudbe za prodajo, ali oglaševanja, ki naslavlja potrošnike v Uniji, ali kadar je iz dokumentov ali korespondence v zvezi s tem blagom razvidno, da se namerava to blago preusmeriti k potrošnikom v Uniji;

- carinski organ, ki odloča o zahtevi za ukrepanje, mora, da bi lahko organ, pristojen za meritorno odločanje, ustrezno preizkusil obstoj takega dokaza in drugih elementov, ki pomenijo kršitev zatrjevane pravice intelektualne lastnine, takoj ko razpolaga z indici, ki omogočajo sum navedene kršitve, prekiniti sproščanje navedenega blaga in to blago zadržati in

- ti indici lahko vključujejo med drugim to, da namembnost blaga ni bila deklarirana, medtem ko se za odložni postopek zahteva taka deklaracija, neobstoj natančnih in zanesljivih informacij o identiteti in naslovu proizvajalca ali pošiljatelja blaga, nesodelovanje s carinskimi organi ali pa odkritje dokumentov ali korespondence o zadevnem blagu, ki omogoča sklepanje, da je mogoča preusmeritev tega blaga k potrošnikom v Uniji.

Stroški

- ⁷⁹ Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenima sodiščema, ti odločita o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Uredbo Sveta (ES) št. 3295/94 z dne 22. decembra 1994 o določitvi ukrepov v zvezi z vnosom v Skupnost in izvozom ter ponovnim izvozom iz Skupnosti blaga, ki krši nekatere pravice intelektualne lastnine, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 241/1999 z dne 25. januarja 1999, in Uredbo Sveta (ES)

št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice je treba razlagati tako:

- blaga s poreklom iz tretje države, pri katerem gre za ponaredek proizvoda, ki je v Evropski uniji zaščiten s pravico iz znamke, ali kopijo proizvoda, ki je v Uniji zaščiten z avtorsko ali sorodno pravico ali z modelom, ni mogoče opredeliti kot „ponarejeno blago“ ali „piratsko blago“ v smislu navedenih uredb zgolj zato, ker je bilo vneseno na carinsko ozemlje Unije v odložnem postopku;

- s tem blagom je lahko, nasprotno, navedena pravica kršena in ga je torej mogoče opredeliti kot „ponarejeno blago“ ali „piratsko blago“, če je dokazano, da je namenjeno prodaji v Evropski uniji, tak dokaz pa je predložen med drugim, kadar se izkaže, da je bilo to blago predmet prodaje stranki v Uniji, ali ponudbe za prodajo, ali oglaševanja, ki naslavlja potrošnike v Uniji, ali kadar je iz dokumentov ali korespondence v zvezi s tem blagom razvidno, da se namerava to blago preusmeriti k potrošnikom v Uniji;

- carinski organ, ki odloča o zahtevi za ukrepanje, mora, da bi lahko organ, pristojen za meritorno odločanje, ustrezno preizkusil obstoj takega dokaza in drugih elementov, ki pomenijo kršitev zatrjevane pravice intelektualne

lastnine, takoj ko razpolaga z indici, ki omogočajo sum navedene kršitve, prekiniti sproščanje navedenega blaga in to blago zadržati in

- **ti indici lahko vključujejo med drugim to, da namembnost blaga ni bila deklarirana, medtem ko se za odložni postopek zahteva taka deklaracija, neobstoje natančnih in zanesljivih informacij o identiteti in naslovu proizvajalca ali pošiljatelja blaga, nesodelovanje s carinskimi organi ali pa odkritje dokumentov ali korespondence o zadevnem blagu, ki omogoča sklepanje, da je mogoča preusmeritev tega blaga k potrošnikom v Evropski uniji.**

Podpisi